

Henri de Toulouse-Lautrec

Gauguin och Toulouse-Lautrec är postimpressionistiska målare. De har påverkat fauvinismen starkt med sitt färgbruk och fria linjespel. Gauguin är givetvis underbar, men Toulouse-Lautrec är fantastisk på sitt sätt, fast en smula bortglömd som inspiratör för fauvinismen.

Henri Toulouse-Lautrec är fascinerande, med sin renskalade och personligt präglade stil.

De enkla och fritt tecknade linjerna påminner i sin elegans om asiatisk konst. Det gör också de endimensionella färgfälten, som tycks sakna djup, men ger en påtaglig effekt. Den plana ytan och renheten i många av hans verk uppnås genom frånvaron av skuggeffekter.

Eftersom Toulouse-Lautrec använder skuggeffekter på ett mycket skickligt sätt i vissa av sina verk, (titta gärna på den samling verk som visas i Wikipedia-lexikonet på Internet under Toulouse-Lautrec), antar jag att den endimensionella och stilrena stil han applicerar i sin "affischkonst" är högst medveten. Den blir hans signum och den stil eftervärlden främst kommer att förknippa med hans namn.

Toulouse-Lautrec levde 1864-1901, vilket manar till eftertanke. Dels därför att hans bilder ser betydligt modernare ut, enligt min mening. Dels därför att vi, genom enkel huvudräkning, kan dra slutsatsen att Henri Toulouse-Lautrec dog ung, innan sin 40-årsdag. Det är en svindlande tanke att han dog så ung, eftersom hans produktion var avsevärd och hade en starkt personlig karaktär.

Jag kan tänka mig att någon kan kritisera Toulouse-Lautrecs konst som publikfriande eller enkel. När han levde fick han mycket kritik för sin konst. Min uppfattning är att hans konst har en dimension som gör kritiken oberättigad. Ibland kan det som framstår som enkelt faktiskt vara genialt.

Den bild jag tecknat, med tusch och blyerts (fauvisterna tyckte om att blanda olika tekniker), är ett exempel på Toulouse-Lautrecs framstående affischkonst. Det är synd att färgerna inte syns på min teckning. Jag har bifogat originalversionen som bild för att se det vackra, uttrycksfulla färgbruket.

I bilden finns en enkelhet, nästan naivitet i uttrycket. Här märks fascinationen för linjespelet; se hur cirkelrörelsen, halvcirkeln och böjda, nästan organiska former, återkommer, både i text och i bild. Inga skuggeffekter förekommer i bakgrunden, färgfälten är rena. Antydning till svaga konturer finns inuti kattens kropp (utöver silhuetten), annars är det bara plana ytor utan skuggeffekter.

Färgfälten skapar ett både dramatiskt och vackert uttryck tillsammans med de enkla linjerna.

Notera det som ser ut som ett asiatiskt tecken i vänstra hörnet, apropå inspirationen från exotiska miljöer i den fauvinistiska rörelsen.

Jag tycker att bilden är ett utmärkt exempel på "fauve", (det vilda djuret) inom fauvismen.

Ett oregelbundet, fritt och uttrycksfullt väsen, med sin egen personliga mystik.